

ves, et incolæ debent se habere juxta qualitatem patriæ, num. 3 l. 1 t. 24 part. 2. — omnes etiam pauperes possunt de rebus communibus Civitatis uti, sicuti divites, n. 8 l. 9 t. 28 p. 5. — Omnes, sive pauperes sivi divites, possunt greges suas immittere in pratis, et herbagiis communibus, quilibet secundum quod indigebit, n. 9 ibidem. — Et qualiter consulatur pauperibus, quando divites plures greges habent, ex quo ipsi damnificantur, ibid. — Civis an sit dominus terræ; et an ibi sicuti civis, admittatur in pascuis, sive ibidem habitaverit, sive non, n. 9 l. 9 t. 28 part. 5. — Civis an possint de propriis Civitatum elemosynam facere, num. 5 l. 10 t. 28 p. 5. — qualiter sibi per alium possint acquirere possessionem, n. 3 l. 4 tit. 50 part. 3. — Et quando eis acquiratur possessio tacito modo, vel consilio communicato, ibidem. — Civis alicujus villæ si alibi se conferant, an possessiones, quæ ibi habent, vendere possint, et quando erant domini territorii, vel Regis, et quid jure novissimo in hoc sit servandum circa tributa, etc. n. 4 l. 26 tit. 51 part. 5. — Et an aliquid importet, si simul inde recesserunt, vel separatim, dict. n. 4. — Et quid si unus tantum civis remanserit in loco illo, ibidem. — Civis sicut non possunt alienare pascua publica inconsulto Principe, sic nec habendo talia bona pro derelicto, dict. n. 4 ad fin. dict. l. 26. — loci deserti, si tributa et superindicta præstare solebant, à quibus in posterum solvi debeant, dict. n. 4 in fin. — in communi, an possint alicui dari licentiam ædificandi in loco publico, n. 1 l. 5 tit. 52 part. 3. — Civis donationem puram alicujus reipublicæ, et communis facere non potest, dict. n. 4 in fin. — Civis an teneantur ad contributionem, etiamsi nobiles sint, quando ipsi, et eorum civitas litigat super terminos, qui post victoriam debent esse communes etiam pro ejus pertinentia, n. 9 l. 20 tit. 52 part. 5. — veri alicujus Regni, an sint naturalizati ex privilegio in regno illo, n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4. — Et an talis simpliciter naturalitatis beneficium in regno habere possit, nisi expresse hoc sibi concederetur, ibi. — Civis naturalis alicujus loci, an dicatur ille qui per decennium in aliquo loco stetit, ut tamquam naturalis et oriundus beneficia et dignitates ecclesiasticas habere possit, vel non, dict. n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4. — illius loci, ubi natus fuit filius, an dicatur ipse filius, quando parentes ejus alibi se transtulerunt, et per decennium ibi commoraverunt, si non constet de animo transferendi ibi domicilium, sed adhuc creditur, ibi esse animo redeundi in suam patriam, dict. n. 14. — originarius est quodam modo hypothecatus patriæ, et sine causa ab inde discedere non potest, n. 1 l. 5 ibi. — originarius unius regni, si regnum deserat, et se in alium regnum transferat, ibique constituat domicilium suum, an possit tanquam adhuc naturalis in regno deserto beneficia obtinere, vel non, et an amittat privilegia regni deserti, n. 2 l. 5 t. 24 part. 4. — Et an idem sit, si in eodem regno ipse mutet suum domicilium de uno loco ad alium, ibidem. — Et in quo licet iste civis unius regni se ad alium transferat, naturalitas in eo duret, ibidem in fine. — Civis si propter ejus turpitudinem fuerit remotus ab officio, an ad alios honores in loco sui originis admitti debeat, et an prop-

ter delictum tantum prodicionis amittat ipse naturalitatem regni, vel loci sui originis, ibi in n. 5. — Civis heretrix, an teneantur ad servitium, quod Regi datur quando eget, n. 11 l. 3 tit. 25 part. 4. — Civis, et eorum dominus, an possit deprædari propter justitiam denegatam, vel neglectam, n. 5 l. 10 tit. 25 part. 4. — Civis loci possunt à Rege petere, ut eis loca dentur, sive assignentur, ubi possint vineas, et oliveta plantare, vel agros seminare, ut inde ipsi alimenta percipiant, n. 6 l. 10 tit. 25 part. 4. — ditiores, an possint compelli ad mutuandum civitati, si sit illi necessarium, n. 4 in proœmio, tit. 1 part. 5. — Civis stipendarius qui Regi suo servit in aliqua civitate, an gaudeat militum privilegio, n. 2 l. 49 tit. 5 part. 5. — Et an relictum civibus videatur ipsi civitati relictum, n. 5 l. 9 tit. 7 part. 5. — Civis si solebant medicum habere, et illi mercedem dare, si elapso tempore conductionis illud fecerint, an reconducere videantur, n. 4 l. 20 tit. 8 part. 5. — civitatis captæ per Regem, an sint servi ipsius Regis capientis, n. 9 l. 4 tit. 2 part. 7.

CIVITAS jurisdictione carens statutum facere non potest cum pœna contravenientium in tribus casibus, sine pœna verò sic, n. 4 l. 12 tit. 1 part. 1. — an possit se ipsam mutare sine Principis licentia, n. 4 l. 1 t. 11 p. 2. — si de novo ædificetur, ante omnia ædificandus est furnus, secundò muri, tertio ecclesia, n. 5 l. 21 tit. 18 part. 2. — potest compellere aliquos, ut discant artificium, si ipsa multum de eo indigeat, num. 2 l. 5 t. 20 part. 2. — magis stat in legibus fundata, quàm in lapidibus, n. 8 in proœmio 3 part. — an possit sine licentia Regis facere compromissum super rebus suis propriis, et quando, n. 5 l. 24 tit. 4 part. 5. — potest donari à Principe propter benemerita et servitia alicujus, n. 4 l. 51 tit. 18 part. 5. — an possit de novo construi sine Regis privilegio, n. 2 l. 7 tit. 20 part. 5. — indefensa si condemnatur, an ab ista sententia possit restitui, et quid si contumax fuerit in creando defensore, n. 5 l. 1 tit. 25 part. 5. — et ecclesia regulariter æquiparantur, dict. n. 5 ad fin. — an possit prohibere ne piscetur in flumine suo, n. 4 l. 6 tit. 28 part. 5. — an habeat fundatam suam intentionem in montibus et vallibus sui territorii, n. 6 l. 9 tit. 28 part. 5. — Civitati non est annexum aliquid corporale pro civibus à jure, sed à lege vel consuetudine bene potest, n. 6 tit. 28 part. 5. — Civitas in quibus debeat consumere redditus, et propria ipsius, n. 3 l. 10 tit. 28 part. 5. — an possit de redditibus suis elemosynam facere, et quando, n. 5 dict. l. 10 tit. 18 part. 5. — et si ei usufructus relinquatur sine præfinitione termini, quantum tempus durabit, et quid in legato ei relicto, n. 4 l. 26 tit. 51 part. 5. — Et quid si civitati relinquatur usus sylvæ, an illud dicatur usus, an verò usufructus, ibidem. — Civitas an possit dare alicui licentiam ædificandi in loco publico, n. 4 l. 3 t. 52 part. 3. — donationem puram alicujus rei publicæ, et omnibus communis, facere non potest, dict. n. 4 in fin. — potest etiam Rege inconsulto reficere muros suos, n. 5 l. 20 tit. 52 part. 5. — an de redditibus suis debeat castella ibi proxima reficere, et quando, ibidem in n. 7. — si litiget super terminis et territorio, quomodo nobiles ibi de-

gentes habita victoria debent gaudere, an ante ipsam lite pendente ipsi ad contributionem teneantur, ut lis prosequi possit, n. 5 l. 20 tit. 52 part. 5. — seu alius locus, an possit petere Regi, ut loca sibi assignentur, ubi possint cives vineas plantare, agrosque seminare, unde ipsi alimenta percipere possint, n. 6 l. 10 tit. 25 part. 4. — an possit cives compellere ad sibi mutuandum, si habet maximam necessitatem, n. 4 in proœmio, 6 et ibi, tit. 1 part. 5. — si ipsa vel concilium decurionum ipsius mutuum receperint, an obligetur, vel non, n. 6 et 7 per text. ibi, l. 5 tit. 1 part. 5. — obligatur delinquendo, et potest facere legem, et ad hoc potestatem habet, ibidem. — si ex mutuo ab ea recepto gravetur, an per restitutionem juvetur, vel non, et quando, dict. n. 6 et ibi n. 7. — Et an sufficiat probare instantem necessitatem, licet non probetur fuisse in ejus utilitatem versum, ibidem, n. 7. — Et quid si utilitas non duret, licet à principio utiliter gestum sit, dict. n. 7 in fin. — Civitas an habeat jurisdictionem in populum de novo ædificatum per aliquem in solo proprio, an verò ipse dominus habeat dictam jurisdictionem, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5. — an possit vendere suas res immobiles pro commodo suo, licet debitum non sit, n. 5 l. 4 tit. 5 part. 5. — an possit vendere ea quæ sunt in usu publico, ex quocumque titulo habeat, n. 2 l. 15 tit. 5 part. 5. — Et an de consensu et licentia Regis, et quando sufficiat licentia prædis et in quibus rebus, dict. n. 2 dict. l. 15. — Civitas an possit facere conventionem cum alia Civitate super animalibus, quæ ab una parte in aliam intrant in eorum territoriis, ut tantum solvant damna, ibi. — recognoscens superiorem, an possit facere statutum, ut ipsa possit alienare res omnibus communes, et ipsius civitatis, ibidem. — bene potest vendere ea, quæ sunt propria sibi, si non sint in usu publico, ibidem. — quæ habet abundantiam rerum ex territorio proprio, dignior est, quàm si per mercatores abundet, n. 4 l. 4 tit. 7 part. 5. — an et quando teneatur ad emendam damni, si mercatores expolientur in itineribus et confinibus suis; et quid si illi, qui fecerunt violentiam, erant fortiores; et quid si maleficium fiat in confinibus Villæ, et incontinenti deprædator se transtulerit ad alium territorium, vel factum fuit de nocte, n. 7 ibidem. — debet obviare insidiis latronum, et custodes in insidiosis locis ponere, dict. n. 7 ibidem dict. l. 4. — an possit prætere tertiam partem ex constitutione novæ gabellæ, quam de novo imponit pro suis necessitatibus, n. 2 l. 7 tit. 7 part. 5. — Et an privilegia concessa civitati sint realia, et perpetua, n. 5 l. 9 tit. 7 part. 5. — Et an relictum civibus, videatur civitati relictum, et quando, dict. n. 5. — Civitas, fiscus, et ecclesia an æquiparentur, n. 5 in princ. l. 19 tit. 8 part. 5. — an debeat habere fideicommissum, quando ab aliquo fuit relictum omnibus, sci licet, hominibus illius civitatis, n. 6 l. 14 tit. 5 part. 6. — hæres ab aliquo instituta, an possit per se contrahere, vel hereditatem adire sine eo quod ad id constituat syndicum, n. 8 l. 15 tit. 6 part. 6. — Et an concessio facta civitati censeatur perpetua, vel temporalis, n. 4 l. 27 tit. 9 part. 6. — Et an sub nomine civitatis contingant castra, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6. — Civitas an obli-

getur ex contractu jurato, ut et restitui non possit adversus illum, n. 5 in fin. l. 6 tit. 19 part. 6. — quilibet gaudet privilegio reipublicæ, et quando, n. 5 ad fin. l. 10 tit. 19 part. 6. — si capiatur à Rege, an cives illius civitatis erunt servi, vel non, n. 9 l. 4 tit. 2 part. 7. — an teneatur ad contributionem, ut domus alicujus timore ignis destructa reedificetur, n. 2 l. 12 tit. 15 p. 7. — Et privilegia concessa civitatibus potius præsumuntur realia, quàm personalia, n. 4 l. 27 tit. 54 part. 7.

CIVILITAS originaria amitti potest pluribus de causis, n. 2 cum sequent. per text. ibi, l. 5 tit. 24 part. 5. — an amittatur, si unius regni naturalis ad alium regnum se transtulerit; et an beneficia habere possit in regno deserto, et in quo ipse antea naturalis erat; et an amittat privilegia regni deserti, n. 2 l. 5 tit. 24 part. 4. — an amittatur subditi prodicione, vel ex alio minori delicto, ita ut ad honores ibi non amittatur, ibi n. 5.

CIVILIS MORS, de hoc vide in verbo, MORS CIVILIS.

CIVILIS POSSESSIO, de hoc vide in verbo, POSSESSIO.

CLAM factum aliquando mitius punitur, quàm illud, quod fit palam, aliquando verò secus, n. 5 et 4 in proœmio. tit. 3 part. 4. — dicitur factum illud, quod fit coram testibus, si ipsi rogantur ut secretum teneant, n. 21 l. 15 tit. 7 part. 6.

CLAMOR populi, et vanæ voces eorum audiendæ non sunt, vide in verbo, VANÆ VOCES.

CLAVES, et per traditionem clavium acquiritur possessio, et an fieri debeat necessariò in re præsentis, n. 2 l. 66 tit. 18 part. 3, et n. 4 dict. l. 7 tit. 50 part. 5. — Et debent esse principales claves rei venditæ, debentque tradi per ipsum dominum possessorem, dict. n. 4 l. 7. — Claves licet non tradantur in conspectu horrei, tamen videtur data licentia ingrediendi propria auctoritate, n. 4 d. l. 7. — Et supra dicta procedunt, quando talis rei possessio erat vacua, ibidem. — Clavis si tradatur hospiti per hospitalem, an ipse liberetur à custodia, et an tunc teneatur de levissima culpa, n. 12 l. 26 tit. 8 part. 5.

CLAUDUS quis sit, et an valeat ordinari, n. 5 l. 25 t. 6 part. 4.

CLAUSULA, rato manante pacto, in compromissis posita, quid operetur, n. 6 l. 53 tit. 4 part. 3. — indignatione Petri et Pauli se noverint, etc. quid comminetur fieri, n. 9 l. 2 tit. 18 part. 7. — maledictionis Principis adversus contravenientes, quid significet et operetur, dict. n. 9 dict. l. 2. — ex certa scientia, in aliquo actu posita, qualiter factum præcessisse demonstrat, n. 4 l. 5 t. 18 part. 5. — non obstantibus, aliquando requiritur, et est necessaria, n. 2 l. 21 tit. 18 part. 5. — non obstantibus, an sufficit in impetratione secundi privilegii, si de primo non sit facta mentio, n. 3 l. 27 ibidem. — non obstante, an requiratur, quando Princeps aliquid jubet contra jus naturale, n. 4 l. 52 tit. 18 part. 5. — non obstantibus, non sufficit ad revocationem primi privilegii, sed debet esse specialis, n. 2 l. 39 tit. 18 part. 5. — non obstante, est subreptitia, quando substantia gratiæ est subreptitia, dict. n. 2. — non obstante generali, nihil operatur, quando Principi non est declaratum vitium, neque per illam illud tollitur, n. 2 dict. l. 39 ibi.

—*si ita est*, v. l. 48 n. 1 tit. 18 part. 3.—*cum omnibus suis juribus* in venditione posita, quid importet, n. 5 l. 56 ibidem.—in venditione, scilicet, *cum accessibus ejus, et cum suis pertinentiis*, quid importet, dict. n. 5 et 5.—in venditione posita, scilicet, *toties pœna solvatur quoties*, quid importet, n. 15 l. 56 tit. 18 part. 3.—scilicet, *pœna soluta vel non*, etc. an debeat semper poni, ut pœna pluries debeat, ibi n. 14.—per quam quis à solutione pœnæ excusetur, quæ sit, et qualis, n. 5 l. 66 tit. 12 part. 3.—apposita in eodem orationis contextu, sive in principio, sive in fine, sive in medio, inest orationi, ac si in principio poneretur, n. 2 l. 3 t. 22 part. 3.—*peto mihi jus et justitiam fieri*, quid operetur; et si iudex pronuntiet pro eo, qui justitiam non habet, an sententia sit contraria libello, n. 1 l. 16 t. 22 part. 3.—*appellatione remota*, de qua intelligatur, et an tam à definitiva, quàm ab interlocutoria remota esse videatur, n. 9 et 10 l. 15 tit. 25 part. 1.—*appellatione remota*, solus Princeps illam ponere potest, alius non, neque Legatus de latere, et quando sic, n. 1 l. 15 tit. 25 part. 3.—*constituti*, si ponatur tam in bonis præsentibus, quàm futuris, an si constituens aliquid acquirat in futurum, videatur illius rei acquisita possessio, cui factum fuit constitutum, et quid si ibi ponatur verbum *precario*, v. n. 4 l. 9 tit. 50 part. 3.—*constituti*, vel *precarii*, an transeat passivè in hæredes constituentis, dict. n. 4 dict. l. 9 tit. 50 part. 3.—Et quid si constitutum fuit conditionale, et ante conditionis implementum constituens alteri vendat, vel tradat, ibi.—Et an si non tenet principale, vitietur constitutum, vel precarium, ibi.—*Clausula constituti si inveniatur in factis antiquis*, facit præsumi illum, qui constitutum fecit, illo tempore possidere, dict. n. 4 dict. l. 9 tit. 50 part. 3.—*ratio manente pacto*, quæ sit, et an juramentum habeat vim hujus clausulæ, n. 5 l. 54 tit. 11 part. 5.—Et quid si ista clausula ponatur in his, in quibus non tenetur quis præcisè, sed liberatur præstando interesse, ibidem.—Et an in ista clausula sit necessarium adjicere, quod non solum pœna committatur, sed quod etiam exigatur, ut excludatur moræ purgatio, ibidem.—Et an ex vigore hujus clausulæ pœna sæpius peti possit, ut sit factum pactum, quod pœna toties committatur, etc. ibidem.—*Clausula, ratio manente pacto*, solum operatur favore observantis pactum, non verò favore contravenientis, ibidem.—Et an ubi est ista clausula, etsi pœna applicetur alteri, quàm parti, adhuc pars agat ad suum interesse, ibidem.—*Clausula sine strepitu et figura judicii*, qualiter intelligatur, n. 1 l. 52 tit. 1 part. 6.—derogatoria, si sit in primo testamento, an si in generali revocatione testamentorum de ea mentio facta non sit, an per hoc videatur revocatum primum testamentum, n. 4 l. 5 t. 7 part. 6.—generalis quando ad specialia referri possit, dict. n. 4 dict. l. 5.—in principio, vel in medio, vel in fine statuti, vel instrumenti posita, an et quando ad omnia referatur, vel non, n. 4 l. 9 tit. 7 part. 6.—Et an prohibitio testatoris, ne leges in suo testamento locum habeant, habeat vim clausulæ codicillaris, n. 2 l. 52 tit. 9 part. 6.

CLANDESTINITAS in aliquo actu vitiat actum, quando inducit aliquam doli præsumptionem, n. 1 in proœmio

tit. 3 part. 4.—Clandestinè factum aliquando mitius punitur, quàm illud quod fit palam, aliquando verò secus, n. 5 in proœmio tit. 3 part. 4, et n. 4 ibi.—delictum quando dicetur, ibi n. 4.—Clandestinum matrimonium, vide in verbo MATRIMONIUM.—Clandestinitas non vitiat matrimonium quantum ad Deum, et si secundo nubat publicè, et ibi permanebit, et an tunc mortaliter peccet, si exigat, sive reddat debitum secundo viro, n. 1 l. 2 tit. 5 part. 4.—Et quid si non reddens ponat se ex hoc in vitæ periculo, vel scandalum orietur, vel peccata mortalia, dict. n. 1.—Clandestinè an contrahere dicatur ille qui coram multitudine contraxit matrimonium, omissis tamen bannis, n. 1 l. 5 ibi.—Et si quis in extremis vitæ clandestinè cum alia contraxerit, ex qua antea filios susceperat, an ipsi filii efficiantur legitimi clandestinitate non obstante, n. 5 l. 5 tit. 3 part. 4.—Clandestinitas in matrimonii semper præsumitur fieri ad incommodum puellæ, n. 1 per text. ibi, l. 5 tit. 3 part. 4.—an subjiciatur pœnis legalibus, et an lex illas pœnas statuere possit, n. 5 l. 5 tit. 3 part. 4.—præcedens in qua filii nati fuerunt, an impediatur filiorum legitimationem, si postea matrimonium publicè à parentibus contrahatur, n. 2 l. 2 tit. 15 part. 4.

CLEMENTIA maximè in Principe, quantum sit bona, et laudabilis, n. 1 et 2 in proœmio, tit. 24 part. 5.

CLERICUS	Degradatus, vel
Parochialis, vel cura,	Depositus, vel
Confiteri, vel	Relapsus.
Confitetur.	Homicida.
Torquetur.	Fur.
Verberatur, vel	Incorregibilis.
Verberat.	Beneficiatus.
Capitur, vel	Excommunicatus.
Incarceratur.	Testis.
Ludens, vel	Depositarius.
Ludere.	Hæreticus.
Venatores	Testator.
Concubinarij, vel	Cedit bonis.
Adulteri, vel	Executor.
Fornicarij.	Tutor, vel
Conjugatus.	Curator.
Fidejussor.	

CLERICUS quilibet debet scire articulos fidei explicitè, laici vero implicitè, n. 2 l. 1 tit. 3 part. 1.—Clerici non studentes peccant mortaliter, et quando, n. 2 in dict. l. 1.—cujuscumque ordinis publicè pœnitere non debent nisi prius degradentur, n. 4 l. 19 tit. 4 part. 1.—invigilare debent in regione, qua vivunt, super indigentes, ut illis subveniant, n. fin. l. 40 tit. 5 part. 1.—Clericus an magis peccet, quàm laicus in omni genere peccati, n. 5 l. 25 tit. 4 part. 1.—Clerici habitantes in parochiis subjiciuntur parochio talis parochiæ, n. 5 l. 21 tit. 4 part. 1.—Clericus an sit vel ne pœnitens, an veniat in consideratione, ratione peccati, vel pœnitentiæ injungendæ, n. 5 l. 25 tit. 4 part. 1.—indulgentias concedere non potest, nisi pœnitentiæ tempore, n. 1 l. 45 tit. 4 part. 1.—potest ex causa in una die duas dicere Missas, aliàs non, n. 1 l. 49 tit. 4 part. 1.—duas Missas dicere non potest, etiam cum causa quando prima Missa

fait pro defunctis, secus si de die, n. 4 l. 50 ibidem.—Missam dicere non potest sine ministro, et an unus sufficiat, n. fin. in dict. l. 50.—celebrans eo animo, ut Deus aliquem perdat, ad conficiat sacramentum, et de ejus pœna, n. 2 l. 15 ibi.—potest de licentia Papæ uti armis, n. fin. ad finem, l. 6 tit. 5 part. 4.—an esse possit noviter conversus, n. 1 l. 25 tit. 5 part. 1.—Clerici debent esse hospitales transeuntium, n. 2 l. 40 tit. 5 part. 1.—quantum possint licita expendere de fructibus suorum beneficiorum, in hoc non potest dari certa doctrina, n. 5 dict. l. 40.—debent pauperibus erogare quod sibi sufficit, n. 6 dict. l. 40.—voluptuosè consumentes fructus suorum beneficiorum, an et quando teneantur ad restitutionem, et an peccent, n. 6 dict. l. 40, et n. 4 l. 12 tit. 28 part. 3.—utrum faciant fructus suorum beneficiorum suos, ibidem.—magis tenentur ad dandam eleemosynam, quàm laici, et in quid, n. fin. l. 40 tit. 5 part. 1.—Clericorum officium est subvenire indigentibus, operasque charitatis exercere, ibid.—Clerici thesaurizare non debent, nec ut dent suæ ecclesiæ post mortem, sed pauperibus dare debent; qui cæteris paribus ipsi ecclesiæ præferuntur, ibidem.—Clericus conservans superflua non dicitur propter id esse in peccato mortali, in medio, n. fin. in medio, l. 40 tit. 5 p. 1.—Clerici quando possint cognatis suis aliquid dare subveniendo eorum necessitati, ibidem.—appellantur etiam ii qui sunt in minoribus ordinibus constituti, n. 6 l. 56 tit. 5 part. 1.—in minoribus ordinibus constituti licet verberantur etiam pro minoribus criminibus, in majoribus verò non, nisi pro gravioribus, ibidem.—non debent interesse tauris, n. 2 l. 57 tit. 5 part. 1.—Clericus qui per saltum fuit ad majores ordines promotus sine assumptione minorum, an possit Episcopus cum eo dispensare, et quando non, n. 19 l. 65 tit. 5 part. 1.—corpore vitiat sine Papæ dispensatione ordinari non debet, n. 5 l. 64 ibi.—non debet celebrare in eodem altare, in quo Episcopus ea die celebravit, propter Episcopi reverentiam, gloss. fin. l. 66 ibi.—Clericorum sunt novem ordines, n. 2 in proœmio tit. 6 part. 1.—Clerici præminentiores sunt Regibus, n. 2 l. 9 tit. 6 part. 1.—Similes, n. 5 l. 21 tit. 4 part. 1, et gloss. l. 4 tit. 1 part. 2.—Clericus alienæ diocesis non debet ordinari sine litteris sui Episcopi, n. 5 l. 21 tit. 6 part. 1.—suspectus de fuga potest capi à iudice laico, ut eum iudici suo præsentet, n. 5 in fin. l. 25 tit. 6 part. 1.—licet creditori suo non possit solvere, non tamen capi debet ad serviendum ei, ut est de consuetudine in laicis, dict. n. 6 dict. l. 25 ibi.—obligatus laico antequam ordinaretur, ordinandus non est, si in fraudem illud fecerit, ibid. ad fin.—eximit personam quoad omnem manus injectionem, n. fin. l. 25 tit. 6 part. 1.—Clerici beneficiati tenentur in sua ecclesia Horas canonicas dicere, et quid si ibi servant per alium, n. 1 l. 34 tit. 6 part. 1.—in minoribus ordinibus constituti, an teneantur recitare quotidie Horas canonicas, ibid. ad fin.—non recitantes Horas canonicas, an debeant privari fructibus suorum beneficiorum, n. 2 l. 54 tit. 6 part. 1.—quales repræsentationes facere non debeant, et quales possint, n. antepenult. et fin. l. 34 tit. 6 part. 1.—quas

secum habere debeant mulieres, n. 5 l. 57 tit. 6 part. 1.—si suspectas secum habeant mulieres, qualiter sit contra eos procedendum, n. 5 l. 58 tit. 6 part. 1.—ad votum continentiae qui et quales teneantur, et an illud sit introductum ex constitutione ecclesiæ, vel ex voto, et an Papa dispenset cum talibus qui sunt jam in sacris ordinibus, ut possint nubere, n. 4 l. 59 t. 6 p. 1.—quando possint esse conductores, n. 5 dict. l. 45 t. 6 part. 1.—etiam illi qui sunt in minoribus ordinibus constituti, an possint esse tabelliones, n. 8 ibidem.—quam negotiationem exercere non valeant, n. 5 l. 46 t. 6 part. 1.—qui facere debeant ex quæsitis ex illicita negotiatione, ibidem.—negotiatores, si admoniti non desistant à negotiatione, amittunt privilegium clericale, ibid. in fin.—in causis sæcularium se non intromittant, nec iudices sæculares esse possunt, n. 1 l. 48 ibi.—an possint esse iudices arbitri, n. 5 dict. l. 48.—tenentur pacem et concordiam facere, ibidem.—Clericus potest verberare laicum, si jurisdictionem temporalem habeat; et quid si aliqua gutta sanguinis exeat propter talem verberationem, n. 6 ibidem, et n. 6 l. 5 t. 9 part. 1.—Clerici negotia laicorum tractare non debent, unum tamen negotium licitè procurant, n. 7 dict. l. 48.—non debent privari beneficiis suis propter delictum, nisi trina citatione præcedente, et quando una sufficiat pro omnibus, n. 2 l. 49 ibi.—mercantiam exercentes, si post trinam monitionem non desistant, non gaudent privilegio clericali, et solvent gabella, et de quibus rebus; et quid si dubitetur, an illas res trahant in mercantiam, n. 5 l. 49 tit. 6 part. 1.—Clericus in minoribus ordinibus constitutus, si portet arma, an eo ipso perdat privilegium clericale, n. 5 dict. l. 49.—Clerici in minoribus ordinibus constituti amittunt privilegium clericale, si portent habitum laicale, n. 5 ibidem.—de rebus, quas vendunt, sine negotiatione vel mercantia, non tenentur solvere gabellam, n. 4 l. 50 tit. 6 part. 1.—sunt exempti à muneribus, tam in rebus propriis, quàm beneficiorum, n. 5 et 4 l. 51 tit. 6 part. 1.—à quibus exactio-nibus non sint exempti, et an eo ipso quod solvere debent, debeant compelli per iudicem sæcularem, vel ecclesiasticum, ibidem.—exempti sunt à muneribus personalibus, et ab illis quæ imponuntur personis pro rebus, n. 4 l. 51 t. 6 part. 1.—Clericus tenetur ad onus, quando illa res, quæ ad eos pervenit, illud antea habebat, sive ex privata, sive ex publica dispositione, n. 4 ibi.—Clerici non tenentur ad onera quæ de novo imponuntur propter aliquam necessitatem, dict. n. 4.—an possit trahi ad forum sæculare ratione tributorum, quæ ex aliqua re persolvunt, quia erat illi rei onus annexum, ibidem post medium.—non tenentur hospites in domibus suis recipere, et quando sic, n. fin. dict. l. 51.—quando pugnare debeant, et quando teneantur ad murorum defensionem, n. 5 l. 52 t. 6 part. 1.—etiam pro recuperatione terræ Sanctæ pugnare non debent, n. 5 ibidem.—in bello quid facere debeant, ibidem.—non possunt pugnare in bello, etiam de licentia Papæ, sine metu irregularitatis, et an Papa hoc facere possit, ibidem.—non disponunt de quæsitis intuitu ecclesiæ, de aliis vero sic, n. 1 l. 53 tit. 6 part. 1.—à quibus solu-